

virkelig holder Stik. Vil det blive Retfærdigheds- eller Rigtighedshensyn og ikke de partipolitiske Interessesensyn, der komme til at staa som afgørende. Hvis der sker et, skulle vi sige, Systemskifte fra Højres Side paa dette Omraade, nærer jeg den bedste Forventning om, at vi kunne komme til en Forhandling, der kan bringe et Resultat. Det var det, jeg ytrede forleden Dag, og det er det, som det ærede Medlem ikke forstod at vurdere ret, i alt Fald ikke saaledes, som jeg havde ment det. Nej, Højres Forhold til Forsvarssagen i Fortiden, den kende vi. Vi kende og erindre ogsaa den sidste Episode her paa Rigsdagen, den sidste Strid mellem Venstre og Højre om Forsvarsspørgsmaalet, om militære Spørgsmaal. Vi erindre, hvorledes Højre den Gang underbød Venstre for at fremme deres Partiinteresser, hvorledes Højremændene underbød den Overenskomst, der var sluttet mellem Ministeriet Reedtz-Thott og Venstre, hvorledes de i Fællesudvalget opfordrede os til at forlade denne Overenskomst og byde et mindre Beløb til Militærvæsenet, end Overenskomsten gik ud paa. Det gjorde Højre, det rigtige Højre, det gamle Højre! Det gjorde de i Partiinteresser. De gjorde det ikke, fordi de ansaa det for rettest og rigtigst, for ikke at tale om retfærdigst, men af Partiinteresse. De viste paa denne, i Forhold til Højres Fortid ganske mærkelige Maade, hvilken Dybde deres Kærlighed til Forsvarssagen i Virkeligheden havde. Men lad det nu være glemt alt sammen, blot vi ikke maatte komme til at staa over for en ny Fase i den gamle Udvikling. Tiden vil vise om, for at bruge det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjergs) Skriftsted fra forleden: Højre bliver nyt i Modsætning til før. Gør det det, saa meget desto bedre; thi Forsvarsvæsenets Ordning er et Spørgsmaal, der maa ligge Regeringen — jeg ved, den gør det — som Rigsdagen paa Sinde. En Løsning deraf, en Løsning for Løsningens egen Skyld, og en Løsning, som kan finde Tilslutning og vække Tilfredshed og Tillid i Befolkningen, maa vi stræbe hen til. Den attraa vi fra Venstres Side, og enhver, som vil være med til at række Haand til en saadan Løsning, er velkommen i Arbejdet. Og jeg tillader mig at bruge dette Ord „velkommen“, selv om det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) mener, at denne Form ikke er tiltalende; der er i det hele, efter hvad vi nys hørte, noget i min Optræden,

som mishager det ærede Medlem. Det faar nu være, jeg skal ikke forfølge dette mere personlige, da han ikke er til Stede. Hermed skal jeg slutte.

Formanden: Det ærede Medlem brugte i Omtalen af et andet Medlem et Ord, jeg ikke tydeligt kunde høre. Hvis det var Ordet „Intriger“, vilde jeg anse det for bedre, om det ikke var blevet brugt.

Foelktingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Jeg fremførte i Aftes udførlig mit Syn paa Krudttaarnssagen. Jeg kan ikke her i en kort Bemærkning imødegaa de Udtalelser, som det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) fremkom med; men jeg haaber senere under disse Forhandlinger at faa Lejlighed dertil. Jeg skal derfor her blot udtale følgende: Min Stilling er saa ren og klar i denne Sag, at jeg intet har at skjule; alt, hvad jeg har foretaget, taaler at ses i Dagens klare Lys. Jeg vil stille det ærede Medlem fra Løvel Valget imellem følgende to Ting: Enten at faa sine Udtalelser stempede som forblommede Insinuationer, eller ogsaa at han her for Tinget fremlægger det, som han sigter til, og som han ikke synes at ville komme frem med. Nu kan det ærede Medlem vælge, hvilken af disse to Ting han vil.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Anders Nielsen: Efter at jeg har hørt det ærede Medlems grove Udtryk gentagne Gange i Aftes, saa kan det ærede Medlem nok forstaa, at han ikke skræmmer mig ved at beskyldte mig for forblommede Insinuationer. Nu kan det ærede Medlem vente og se mit Foredrag, naar det er trykt, og saa kan han tage Anledning deraf til at udtale sig.

Sabroe: Den højtærede Trafikminister meddelte i Anledning af det Spørgsmaal, jeg har rettet til ham angaaende fri Rejse for Friskolebørn, at denne Sag fremtidig vilde komme til at sortere enten under Kultus- eller Indenrigsministeriet. Jeg skal da benytte Lejligheden til at udtale Haabet om, at den af de paagældende Ministre, som maatte faa med denne Sag at gøre, vil udstrække den Velvillie, som hidtil er vist over for Friskolebørnene,